

ΕΚΔΕΚΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΕΝΟΣ... ΑΓΙΟΥ

Τόση ήταν η θρησκευτική επιρροή που εξασκούσε κατά τόν με-
σαίωνα ο εφημέριος Φώλιω στά πλήθη, ώστε ν' ανακηρυχθή Άγιος,
ένω βρισκόταν άνωμα στή ζωή και ν' απολαμβάνη τιμές Άγιου. Η
εμφάνισή του στις δημόσιες συγκοινωνήσεις προκαλούσε άληθινό πα-
ραλήρημα θρησκευτικού φανατισμού. 'Ο λαός έτρεχε κοντά του νά
γγιχίη τό πρόσωπό του ή ν' άκούσῃ ένα του λόγο.

Σ' ένα κήρυγμα του, μία μέρα, ο Φώλιω άκουσε μία φωνή μέσα
άτ' τό πλήθος νά του λέη :

- Δώσε μου, Άγιέ μου, ένα κομματάκι άτ' τό ρούχο σου, νά τό
έχω γιά φυλαχτό.

- Δώσε μου κι' έμένα λίγο, άκούστηκε μία Άλλη φωνή.

- Κι' έμένα... Κι' έμένα... Δώσε μας τό ρούχο σου... Τό
ρούχο σου, Άγιέ πάτερ, άκούστηκαν σέ λίγο χιλιάδες φωνές.

'Ο όχλος είχε καταλαφθεί από όμαδικό θρησκευτικό παραλήρημα.

'Αρχισαν μάλιστα νά περιφιγγούν όλο και περισσότερο τόν έ-
φημέριο, μέ διαθέσεις νά του άπαιχούν τά ρούχα και νά του τά ξε-
σχίσουν γιά νά κίμουν... φυλαχτά.

Μπροστά στόν άπόστολο αυτόν κίνδυνο του... Ξεγυμνώματος,
ο εφημέριος Φώλιω ήλτε πρὸς τό πλήθος :

- Άδελφοί μου, δέν μπορώ νά σας δώσω σήμερα ούτε κομμα-
τάκι από τά ρούχα μου, γιατί δέν τά έχω εύλογήσει.

- Νά τά εύλογήσῃς τώρα άμέσως, Άγιέ πάτερ,

έλέμενε ο όχλος.

- Άλλά κι' άν τά εύλογήσω, δέν θά φτάσουν νά
πάρετε όλοι σας, γιατί, καθώς βλέπετε, δέν φοβάομαι
παρά ένα σκέτο, στενό και οικονομικό ράσο. Άλλ'
άρου έπιμένετε, θά εύλογήσω τά πλούσια ράσα του
έν Χριστώ αδελφού που βλέπετε εκεί πέρα κι' έσείς
πληγαίνετε νά σας δώσῃ από ένα κομματάκι.

Και λέγοντας τά λόγια αυτά, ο εφημέριος Φώλιω
έδειξε έναν άρχιμανδρίτη, μέ τόν όποιο βρισκόταν
σέ θανάσιμη έχθρα.

- Εύλογημένα λοιπόν άς ήνε τά ράσα του έν
Χριστώ έκείνου αδελφού! συμπλήρωσε ο πονηρός...
Άγιος κι' έκαμε πώς εύλογοίσε τά ράσα του άρχι-
μανδρίτη.

'Αμέσως τότε, όλος έκείνος ο φανατισμένος ό-
χλος όρμησε επάνω στόν άνόστολο άρχιμανδρίτη και
ξεσχίζοντας τά... άγιασμένα ρούχα του, τόν άφησε
όλόγυμνο...

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

ΤΙ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΠΟΝΤΙΚΟΙ

'Αναφέρεται άτ' τήν Ιστορία τό έξῆς περίεργο
επεισόδιο, σύμφωνα μέ τό όποιο, τά ποντικά μετέ-
βαλαν τάς τίχας μάζς μάχης.

'Ο Σεναζερήβ, ο βασιλεύς τών 'Αράβων και τών
'Ασσυρίων, εισέβαλε κάποτε μέ πολύ στρατό στην
Αίγυπτο και προχώρησε μέχρι του Πηλουσιού.

'Ο βασιλεύς τών Αιγυπτίων Σήθων, συγκρότησε τότε έκ του
προχείρου στρατό γιά ν' άμυνθή κατά του έπιδρομέως. 'Επέκειτο
ήδη ή μάχη, άλλ' ο Σήθων ήταν σχεδόν άπαισιωμένος, βλέποντας
τόν μικρό στρατό του, ο όποιος έπρόκειτο ν' άντιπαραταχθή στόν
ώργανομένο και πολυπληθέστερο στρατό τών 'Αράβων. Σκεπτόταν
μάλιστα νά προθή σέ τραπεζομαζές συνεννοήσεις, διαν ένα προί έλθε
μεγάλη σύγχυση και άναστασία στο άντίπαλο στρατόπεδο. Τι είχε
συνβεί; Κατά τή νύχτα, άπειρο πλήθος άρουραίων ποντιών είχε
έπιδρομεί στο στρατόπεδο τών 'Αράβων και είχε κατακομματιάσει
τίς νευρές τών τόξων και τούς λιάντες τών όπλων τών στρατιωτών.
Τότε βρήκε τήν εύκαιρία κι' ο Σήθων νά τούς έπιτεθή μέ τόν μικρό
στρατό του και νά τούς νικήση.

κι' έκείνη, νοιώθοντας τήν ανάγκη ενός άνδρικού στρηγίματος, δέ-
χτηκε νά γίνῃ γυναίκα του. Μά ή άγάπη του στρατιώτου βάσταξε
όσο και ή τρεις χιλιάδες σκωδά.

'Ενα ώραίο προί, ο Γάλλος έδωξε τήν Καλαβρία μέ τρόπο,
κάθε άλλο παρά εύγενικό. 'Εκείνη δέν είχε πεία τή δύναμη νά έκ-
δικηθή τόν άσυνείητο έμμεταλλευτή της, όπως είχε έκδικηθεί και
τόν Μπατσφό. Τά βάσανα κι' ο καύμος γιά τόν θάνατο του παιδιού
της, πού δέν μπόρεσε νά τό λησμονήσῃ, τήν εί-
χαν τσακίσει, τήν είχαν μεταβάλει σέ ήθικό έ-
ρείπιο.

Και ή γυναίκα αυτή, πού ήταν κάποτε βασι-
λισσα τών όρεινών της Καλαβρίας, άρχισε νά πίνῃ,
γιά νά ξεχάσῃ τόν πόνο της και κατάντησε νά
πεθάνῃ ύστερ' από λίγα χρόνια στους δρόμους,
αλκοολική ζητάνια, ράντασμα του ίδιου της του
έαιτού.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

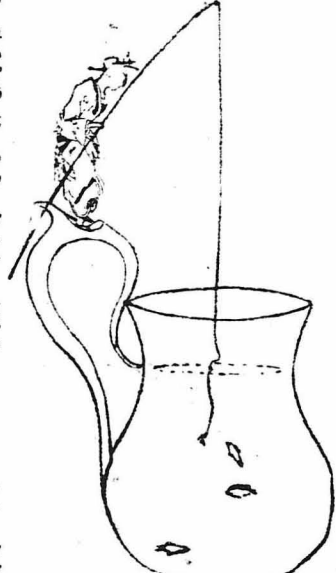
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Πεσε έπεσε ή στήλη του 'Ολυμπίου Διός. Μία τρομακτική
καταγίγδα και τά έπακέλωσά της. 'Ο βασιλεύς Γεώργιος
κι' ο άθυρόστεμος παπάς. Το άνοητότερο έλληνικό βιβλίο,
κατά Κόντον. Το όνομα του Δαμαλά. Νησιώτικες προλή-
ψεις, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

'Ογδόντα περίοιο χρόνια πέρασαν από τότε πού έπεσε ή περί-
φημη στήλη του ναού του 'Ολυμπίου Διός. 'Όσοι τήν έχουν ιδεί πε-
σιμένη όπως ήνε, μπορούν εύκολά νά φαντασθούν τόν τρομακτικό
γδοίπο πού έπροκάλεσε πέφτοντάς, καθώς και τόν κλονισμό πού θά
αισθάνθησαν οι περίοιοι 'Αθηναίοι κατά τήν 'Οκτωβριανή έκείνη
νύχτα του 1852. Δένε μάλιστα, ότι από τό τράνταγμα, ράγισαν πολ-
λοί τοίχοι τών κοντινών σπιτιών και πολλά τζάμια έσπασαν.

Κατά τήν περιγραφή μάζς εφημερίδος της έποχής, ή στήλη έπεσε
κατόπιν τρομακτικής καταγίγδας, πού ξέσπασε τήν νύχτα έκείνη. Η
όρηή του άνέμου υπήρξε άπιοτεύτως δυνατή.

Έκτός της πτώσεως της στήλης, έστρωμάθησαν τότε και Άλλες
καταστροφές. 'Εξερράζώθησαν π. γ. πολλά δέντρα του βασιλικού
κήπου, έπεσε ο τρούλλος της ρωσικής έκκλησίας του 'Αγίου Νικο-
δήμου και, κατά τούς δημοσιογράφους της έποχής, πολλές γυναίκες,
πού βρισκότανουν σέ ενδιαφέροντα κατάστασα... απέβαλαν!...

"Όταν ο βασιλεύς Γεώργιος ο Α' βρισκόταν στα
άνάκτορα της Δεκελείας, βγήκε μία μέρα περίοιο
μόνος του, μέ πολιτική περιβολή. Στο δρόμο άπάν-
τησε έναν παπά κι' έναν δάσκαλο πού πήγαιναν
στό χωριό τους.

'Ο βασιλεύς τούς χαροέτησε μέ άπλότητα και
τούς συνώδεσε ως ένα σημείο του δρόμου, πά-
νοντας ψιλή κουβέντα μαζί τους. 'Ο παπάς φα-
νόταν άνηθρακος άγροίκος και χωρατατζής, ένω ο
δάσκαλος ήταν πού λεπτός στους τρόπους και μά-
λιστα μέ τή στάση του έδειχνε πως είχε γνωρίσει
τὴν ιδιότητα του όυλητικου έκείνου κυρίου μέ τά
ξανθά μουστάκια.

- Και θά λειτουργήσῃς τήν έρχομένη Κυριακή;

- Ρώτησε σέ κάποια στιγμή ο Γεώργιος τόν παπά.

- Άν μου κατνίσῃ, άπάντησε έκείνος.

- Τι τρόπος είν' αυτός; Τι θά πῇ άν σου κα-
πίση;

- Άηλαδή άν κατνίσῃ ο φούρνος και του πάνε
πρόσφορα, θέλει νά σάς εϊπῇ, έξήγησε ο δάσκαλος.

Κι' ο Γεώργιος έσκασε στα γέλια.

Κάποτε πλήρωσε τόν περίφημο καθηγητή Κόν-
το ένας φίλος του και τόν ερώτησε :

- Πού θεωρείς ως τό άνοητότερο έλληνικό
βιβλίο;

- Τη «Γραμματική» του Βερναρδάκη, άπάντη-
σε ο Κόντος.

'Υστερα από λίγες μέρες όμως ξαναβρήκε τό
αίλο του και του είπε :

- Μέ συχωρείς, φίλε μου. 'Όταν σου είπα ότι άνοητότερο
έλληνικό βιβλίο ήνε ή «Γραμματική» του Βερναρδάκη, δέν είχα βέ-
βαια άτ' όφην, ότι ο Βερναρδάκης θά έξακολουθή νά γράφῃ. Μπο-
ρεί λοιπόν νά γράφῃ και κανένα πού άόητο σύγγραμμα!...

Στό χωριό Δαμαλάς, της άρχαίας Τροϊζήνας, είχε πέσει κάποτε
ροβερό θανατικό, άγρια πανούκλα. Άνθρωποι και ζώα πεθαίνανε
στούς δρόμους κι' από πούθενά δέν έφαινότανε καμιά έλπίδα σω-
τηρίας.

Τότε συνέβη νά γεννηθώ μία αγελάδα δίδιμα ποσγαράνια, τά ό-
ποια τόσο γρήγορα μεγάλωσαν, ώστε μέσα σέ σαράντα μέρες νά
ξενυχθούν στο άλέτρι και νά όργώσουν άρκετή έκταση γης.

'Ενας γέρο μάντης πολύπειρος, συμβούλευσε τότε τούς χωριανούς
του νά περιφέρουν μέ λιτανεία τά δύο δαμάκια διόγυρα στο χωριό
κι' έπειτα νά τά σφάζουν στή μέση της πλατείας, γιά νά έξευμενί-
σουν τήν όργή τών θεών. 'Ετος πράγματι κι' ήνε. Κι' από τήν ή-
μέρα έκείνη ή πανούκλα και τό θανατικό έπαψαν τελείως.

Οι κάτοικοι λοιπόν του χωριού, εύγνωμονώντας στα δύο έκείνα
δαμάκια, πού τούς έσωσαν, άνομάσαν τό χωριό τους Δαμαλά.

Νά τώρα και μερικές προλήψεις τών νησιών του Αιγαίου πελά-
γους :

- Δέν πρέπει νά στέκῃς στο κατώφλι της
πόρτας και νά σταυροδέησῃς τά χέρια σου, γιατί
δένε; χειροπόδαρα τῆ Μοίρα σου.

- Άμα ιδῆς στο δρόμο κανένα κομποδεμένο
κουφέλι, νά μὴν τό πάρῃς, γιατί θά γεμίσεις
τά χέρια του μερμυγγές (σπιθούρια).

